

Selmeczbányai Híradó.

SELMECZ-BÉLABÁNYA SZ. K. VÁROS

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felelős szerkesztő és kiadó:
VÓROS FERENCZ.

Laptulajdonos:
JOERGES ÁGOST özv. és Fia.

A lapot illető szellemi közlemény, valamint az anyagi rész is a kiadóhivatalra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETESEK DÍJA:

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több

Magánhirdetések megállapodás szerint számítottak.

Nyilt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Hivatalos rész.

Felhívás az iparos gazdákhöz.

Az ipavos tanulók beírása az 1895-6 tanévre f. é. szeptember 1-én és 8-án d. e. 9 órától 12-ig fog eszközöltetni az iparskola (az el. fiiskola) felszintű osztályában.

A tanonez mináddig, míg tanonezideje tart, köteles az iskolába járni. Ez a kötelezettség a kikötött próba időre is szól.

Kivánatos, hogy az iparos gazdák csak oly tanonezokat szerződtessenek, a kik legalább is folyékonyan olvasni, olvashatóan írni tudnak és a négy alapművellet egész számmal ismerik.

A hitoktatás a nmélet, vallás és közoktatásügyi m. kir. minster úrnak 1894. é. május 4-én 13033. sz. magas leiratával a rendes tanórának túl, heti 1 órával kötelező. Az előadások szeptember 10-én esti 6 órakor kezdődnek.

Az iparos gazdák tisztelettel felkérnek, sziveskedjenek a beírásra vonatkozó fennli határidőt pontosan betartani.

Selmeczbánya, 1895 július 24.

Aczél Janos,
iparisk. igazgató.

Földmívelésügyi m. kir. minster.

1895. sz.

1895.

Valamennyi törvényhatóságnak.

Vezetésemre bizott ministerium évenként több helyen időleges patkolási tanfolyamot szervez, melyen a felvett kovácsmesterek és a kellő minősítéssel bíró kovácsgénekek a patkolás tanból úgy elméleti, mint

TÁRCZA.

Sírba vágyom . . .

Megtörönten, szármyszegetten,
Lelkem már pihenni vágy':
Le a földbe — néma sírba,
Mely nyugalmat, üdvöt ad!
Le a sírba, — föld mélyére,
Hol már ninesen küzdelem,
Sem öröm, sem csalfa ábránd,
Sem remény sem szerelem;
Csak egy hosszú fagyos álm,
Mely borzongva üdvözít,
S minden földi búbanatot
Elfeledni megtanít . . .
Hiszen ha van, mi még reményt
Egy megtépett szívbe hoz.
Az csak az, hogy: már a sírban
Mi sem fáj, gyötör, kínoz . . .
Jöjj hát te percz, sietve jöjj
S oltsd ki égő mécsemet,
Nehogy a kín még továbbra
Tépje, marja szívemet.

Ifj. Kubiss Ágost.

Hangverseny Vihnyén.

(Füördői levél.)

Kedves Szerkesztő Úr! Nem vagyok nagyon hívatott írni, még kevéssé mondhatom magamról, hogy a zsummalisztika terén babérok arattam; legyen nekem azonban megengedve mindennek daczára önt soraimmal felkeresni.

A midőn pedig ezt ezennel meg is cselekszem, messze esvén a Műszak gyermekeitől, — nem zárkózhatom el ama kéréssem tolmácsolásától sem, hogy legyen velem szemben egy kevéssé elnéző, midőn sora-

gyakorlati oktatást nyernek, a tanfolyam sikeres bevégzésével pedig bizonyítvánnyal láttatnak el.

Miután az eddigi tapasztalat azt igazolja, hogy ezen intézmény a hozzátólt várakozásnak teljes mérvben megfelel, azt továbbra is fentartani lévén szándékom, felhívom a közönséget, hogy a fenhatósága alatt lévő törvényhatóság területén a lótolajdonosokat figyelmeztesse arra, hogy ott, ahol a szóban levő tanfolyamot sikeresen végzett kovácsok vannak; lovaikat a saját jól felfogott érdekében és ezen szakképzett kovácsokkal vasaltassák.

Budapest, 1895 évi július hó 13-án

A minster megbízásából:

Lipthay s. k.

4772. szám.

1895.

Hirdetmény.

Selmecz-Bélabánya sz. k. város tanácsa részéről közhíré tétetik, hogy írásbeli ajánlatok tárgyalásával egybekötött, folyó évi augusztus-hó 10-én a város tanácsstermében d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen a következő városi javadalnak fognak bérbe adatni és pedig:

I. Selmeczbányán:

1. Városházi II. sz. bolt
 2. Magasházi III. „ „
 3. Óvári jégverem
 4. Dolinai koresmaépület
 5. Városi pince
 6. Magasházi koresmaépület
 7. Felső major
- Miről az árverési szándékozók azon hozzáadással

imat nemcsak személyéhez intézetteknek tekintem, de a nagy világ, mint b. lapja t. olvasó közönsége elé is helyezem.

Igaz ugyan, hogy a közmondás azt tartja, hogy „hosszu haj, — rövid ész” s lévén én csak egy egyszerű leányka, kinek a közfelfogás szerint is talán inkább főzőkanál, mint penna való kezébe, engedtessek meg nekem azonban ez egyszer a lekváros-kanál mellett a tollat is forgatni.

Őn bizonyára csodálkozni fog e karakterisztikuszerű levél bevezetésen, méltányolna fogja azonban szavaimat, amidőn szives tudomására hozom, hogy e sorokat egy fővárosi szőke leányka intézi önhöz, ki bár ugyan keveset szokott a Pegazoson szárnyalni s inkább mester talán a napló és szerelmes levelek írkálásánál, időzvéen azonban nem régiben Vihnyén, ellenállhatatlan vágy fogja el. — habár ugyan jóval poszt feszta, de mégis, — az ott, Hont- és Barsmegye és az ország különböző részeiből oda seroglett s jelenleg ott üdülő fűrdövendégek előtt megtartott jótékonycélu előadás teljes részletezésben való megírására . . .

Ezek előre bocsátása után már most hogy rövidebb legyen s szakítsak a sablonszerű előszóval szives engedelmevel rátértek a dologra.

Mielőtt azonban in médiás rez mennék bele a hangverseny egyes pontjainak tárgyalagos leírásába, — noha távolról sincs szándékomban bárkinek is hízelegni, mert emlí csak csunya tulajdonság ninesen, — általánoságban jellemezve azonban magát a hangversenyt, csak annyit mondhatok, — bárha csak dilettans felépítéssel s nem egy spanyol hévvel játszó Sarasate-val, Joachim-mal, Chopin-nal vagy Thália templomának hívatott papnővel és papjaival állottunk szemben, — hogy az még a legmagasabb igényű várakozásoknak is egészen bátran megfelelethet velük.

Igazolni látszott ezt különben maga a hallgatóság

éretsitettek, hogy az árverési feltételek a hivatalos órákban a városi számvéveségnél betekintheők.

Selmeczbányán, 1895. évi július-hó 2-án.

Szitznai József,
polgármester.

Hirdetmény

Felhívtnak Selmecz-Bélabánya szab. kir. város adózó polgárai, hogy folyó évi III. negyedi adó s egyéb községi tartozásaikat f. évi aug. 16-ig bezárólag annál is inkább fizessék ki, mert ellenkező esetben ezen tartozások végrehajtásilag lesznek behajtvja.

Selmecz 1895. jul. 29-én.

A városi adóhivatal.

A Szitznyaosztály, és a Híradó.

Turista egyesületünknek, a Szitznyaosztály-nak nagy ünnepe van; ma leplezi le fenséges védnökének Coburg Fülöp hercegének arczképét, mely alkalommal számosan rándulnak ki a Szitznyahegyére, az ünnepegy színhelyére, köztük Rudnay Béla főispánunk, Szitznai József polgármesterünk, Tirts Rezső alelnök stb.

Az ünnepegyről, mely bizonyára fényesen fog sikerülni, jövő alkalommal számolunk be t. olvasó közönségünknek; ezuttal csak visszajpillantást kívánunk vetni a Szitznyaosztály-nak, ennek a mozgékony, életrevaló egyesületnek keletkezésére, jelezve azt a szerepet, mely e lapok

részéről sürin ismétlődő tapsvihar, a szűni nem akaró újrás, az elismeréskép ányujtott bokréta s az a magas kitétetés is, hogy az előadás befejeztével Rudnay Béláné ó méltóság városuk és megyéjük főispánjának neje elismerése jelül a szereplők mindegyikével szívesen kezét szorított, közönségtől fejezve ki azok sikeres és művészi működésért.

Az erkölcsi elismerés mellett azonban nem szenvedett hiányt az anyagi haszon sem, mert a közönség méltányolni látszott a szent cél érdekében rendezett műkedvelői előadást s zsűfolásig töltötte meg az ebédli nagy termét, hol is a hangverseny nem a kitűzött időben, de a folytonosan tömegesebben érkező vendégek miatt csak estéli 9 óra tájban vette kezdetét.

A rendes belépti díjakon való felülfizetések tekintetében sem lehet éppen panasz, mert azok összege nyolcvanegy koronára rug.

Midőn pedig ezt említem, legyen szabad folytatólag egyben azon nemes lelkű emberbarátok névsorát is közölnöm, kik felülfizetésekkel a Vihnye területén felállítandó kápolna ügyét megvalósulásához egy gráddal még közelebb vitték s a küknek a rendezőség ezuttal legmelyebb s leghálásabb köszönetét tolmácsolja.

Felülfizetések: rudnói Rudnay Béla úr Hontvármegye főispánja 5 frt., Rajner Lajos úr prépost kanonok 10 frt., Boronkay László úr földbirtokos 10 frt., Rimely Károly dr. úr püspök 5 frt., özv. Keglevich Irma úrnő 5 frt., Gorove László úr 3 frt., Czizány János úr jászberényi ügyvéd és helyettes polgármester 1 frt 50 kr. és Sölez Rezső úr 1 frt. — Összesen 40 frt 50 kr.

Kapott azonkívül a rendezőség több jellegű vallásos könyvet is, tomholtn való kijátszás céljából, melyekért is ezuttal szintén legmelyebb halálját s köszönetét rója le.

*

Igy most már elmondva, amit bevezetésképpen

elődjének a mostani szerkesztőnek vezetése alatt állott „Selmezbányai Híradó”-nak akkor jutott.

Általánosan tudva van, legalább azok előtt, a kik az érdemeket méltatni tudják s a multat nem oly könnyen felelik, hogy a Szitnyaosztályt Dr. Téry Ödön országos egészségügyi felügyelő alapította, 1882-ben, a ki akkor Steffultón bányaműorvos volt.

A jeles turista társas és családi körökben igyekezett tervének propagandát csinálni, de sehogyan sem sikerült neki kezdetben a turistaság eszméjétszerítvé tenni s egy turista egyesület alakításának szükségességéről városunk közönségét meggyőzni.

A helyvidékről, nevezetesen a Szepességből származó családok tagjai leghamarább voltak megnyerhetők; de ezek száma esekély volt egy egyesület megalakításához.

Sokan és pedig a magasabb állásuak közül, kiknek szava döntőbb szokott lenni, a kezdeményezőzt sviháknak — még most is fülemben cseng e szó —, tervét ostobaságnak tartották.

— Minek másszám én a Szitnyahegyére az én krigli söröm elfogyasztása végett, ha azt itthon is megíthatom? mondták nem egyszer s gúny tárgyává tették a turistaság eszméjét, hirdetőjével együtt.

A gúny versenyre kelt a jógyekezettel szemben s a turistaság ügye nagyon lassan haladt előre, bármily lelkesen karolták is azt fel azon kevesek, kik Téry doktor mellé sorakoztak.

A kezdeményező e lapok szerkesztőjével is közölte tervét s aggodalmát a tapasztaltak fölött; mire kettőn abban állapodtak meg, hogy a turista ügy érdekében a hírlapot is fogják használni, illetve ennek hasábjain rendszeres reklamat fognak csinálni, olyképen, hogy közleményekben a turistaságot ismertetni, a hírek rovatóiban pedig az alakítandó egyesületbe belépni szándékozókna majd pedig a megalakult egyesületbe belépőknek nevét hetenként közölni fogják.

A közlemények és a nevek közlése meg is indult, ámde minden hétre még sem tellett a belépők nevéből; így aztán megessett az nem egyszer, hogy e lap bezárta előtt, a kezdeményező, a szerkesztő, meg a munkatársak közös buzgalma teremtet elő 4—5 nevet, illetve szer-

zett meg annyi tagot, s így a rovat mégis megtelt.

Sőt megessett az is, hogy a Selmezbányai Híradó szerkesztője megállította a lap nyomását s csak vasárnap reggel korán végeztette azt, mikor már néhány új tagot sikerült egy-egy szombat esti mulatságon a fáradhatatlan alelnöknek szereznie. Ilyenkor hajnali pósta hozta a levelet Steffultórol.

A közönség látva a gyarapodást, bizalma mindegyre nőtt az egyesület iránt, a gúnyolódók szavának hatása meggyengült.

Az egyesület jeles alelnöke dr. Téry Ödön és választmányi tagja Tirts Rezső, később Téry helyébe alelnök bámulatos tevékenységet fejtettek ki a tagok szerzése, majd az egyesület szervezése s kirándulások tervezése körül, melyben Altman Imre titkár is elismerésre méltóan támogatja őket.

A kirándulások minden egyes esetben czélutdatosan, egy-egy magasabb czél érdekében lettek rendezve, hol geológiai ismereteket teljesítő előadással, hol valamely régi, történelmi emlék kikutatásával kapcsolatosan stb. s így a turisták kísélynők is kénytelenek voltak azt elismerni, hogy a kirándulások nem nélkülöztek a belérteket.

Ily rendszeres munka mellett az egyesület teljes virágzásnak indult, gyarapodva tagokban s tekintélyben egyaránt.

Közgyűlései, nyilvános előadásai látogatottak voltak, melyekről a „Selmezbányai Híradó” hűségesen s részletesen szokott a nagy közönségnek beszámolni.

Az egyesület azon szolgálatok elismeréséül, melyeket e lap az egyesületnek tett, ezt hivatalos közlönyévé választotta, majd pedig Szécsi Zsigmond v. tag indítványához képest anyagilag is jutalmazni akarta, mit azonban a szerkesztő, miután az egyesület anyagi fejlődését bémítani nem akarta, másrészt meg egyszerűzetből is el nem fogadott.

Majd szép tere nyílt meg a Selmezbányai Híradó szerkesztőjének az 1885. évi orsz. kiállítás megnyitása előtt az egyesület megnyitása érdekében való működhetésre, midőn a kiállítás előtt a helyszínen nagyobb társaságban járva, a turista pavilon őröknek találta, s Téry doktor restelkedve

kibe egész reményét, boldogságát, jóhőjét helyezte. Elszóltotta, hogy ne legyen többé körében az a család, ki hitvesének szerető férje, gyermekeinek gondos apja volt*.

„Igy jutott nekem a szerep, hogy bár érdemtelennél, sokkal hívatottabb egyének dacára, a maiest programját mégis megnyithassam.”

Kifejti folytatásról szóló, hogy a Vihnyén eddig s ezentúl talán évenként tünzivalommal egybekötött (általános helyeslés) műkedvelői előadások egy szent és magasztos czél kivételében érdekében történnek.

Vihnyefürdő ugyanis — folytatja — a balneologia szerint kedvező klimatikai fekvésű fürdő s a vér-szükségben, aggkór okozta gyengeségben, bőrbajokban, görvélykórban s légző-, emésztőszervek és csúszos meg szívántalmban szenvedők gyógyhelye. Mivelne azonban még egyszer is annyi esodát, mint a mennyien ide megtörve vezetnek s egészségüket lélekben, testben visszanerve fávoznak, hiányát érzi egy olyan helynek, mely szegénynek, gazdagnak, egészségesnek, betegnek és bönának egyaránt nyitva áll s a hol nemcsak egy testileg megtörött, de egy lelkileg is nyomorult, vagy a sors ráértéte csapásai által életkedvet vesztett tédre esdve s fordulva a végtelen mindenség megalkotójához vizsgálatat, enyhülést találhat. Mert a hogy egy gyógyfürdő nemcsak a betegok, de egészséges emberek helye is lehet, úgy állítható párhuzamba a természetes emberi gyógymód az Istenség fogalmával. Ha segíthet is egy labadozó, egy ambulans beteg a tudomány, még inkább állhat helyre egészsége, ha bizalmat helyez a jövőbe s egész odaadással fordul a legigazibb szeretet és örökkévaló jószág legmagasabb kifejezéshez: az Istenséghez.

Majd ugy érvel szóló, szavainak mintegy bizonyosságul Kőleseyre való hivatkozással:

„Igen, I. hallgatóim: ez változatlannal és kétségbevonhatatlannal így van. Ezzel én nem kecseztattam meg egy merész állítást, mert ezt már nálammal szá-

adott kifejezést annak, hogy a Szitnyaosztály csak egy egyszerű albumot fog kiállítani s az egész turistaság szegényesen lesz képviselve.

Ekkor e lapok szerkesztője, Téry doktor-tól buzdítva elhatározta, hogy a Szitnyaosztályt abba a helyzetbe segíti, hogy irodalmi terméket is állíthat ki, mely határozatát tett követte, mert haza jövén, éjjel-nappali munkával rövid 5 nap alatt nyomtatásban jelent meg terjedelmesebb kézirata Szitnyai József mostani polgármesterünknek, a ki oly kiváló eredménnyel kutatta s állította egybe városunk történeti adatait.

Az érdekes és sok tárgyat felölő kézirathoz Tirts Rezső alelnök is írt függeléklet s kész lett a „Selmezi kalauz”, mely két ezer példányban már a kiállítás megnyitása utáni napokban ott díszelgett a kiállítási turista pavilonban tekintélyes helyet foglalva el.

Az öröm nagy volt ez eredmény fölött, mert e tekintetben egy osztály sem multa felül a miénket, s ezért, a mikor a Fortuna idővel hátat fordított e lapok szerkesztőjének, az egyesület ajánlatot tett e siker jutalmazása iránt a szerkesztőnek, a ki a nyomtatási költségekre 40 fítot számított fel, mit az egyesület szíves készséggel utalt ki.

Majd megindultak a házi ipari czikkekeknek s népünk házi ipari hajlamainak kikutatása, megismerése iránti mozgalmak s e tekintetben a Híradó is kivette a munkából osztályrészt.

Az egyesületnek mindig tartalmas és szépen összeállított évi jelentéseit, közgyűlési jegyzőkönyveit rendszeren egész terjedelmükben szokta közölni a Selmezbányai Híradó, még akkor is, mikor a fővárosban megindult Turisták Lapja megjelenésével az elnökség mellőzni kezdte a Híradót, abban a hitben, hogy most már teljesen fölösleges itt is szólni az egyesületről. A tapasztalat ismét visszatérítette az intézők figyelmét s érdeklődését a mostani Híradóhoz, s ha nem viseljük is a Szitnyaosztály hivatalos közlönye czímét, olyanul tartjuk magunkat s híven közlünk az egyesületről minden közleni valót.

Az egyesületnek az anyaegetesületből való kiválása alkalmával is felemelte szavát a „Selmezbányai Híradó” s a központnak Budapestre helyezését kívánva, szavai nem kis mértékben járultak a kérdés eldöntéséhez.

valihetőbb és sokkal fényesebb, magasztosabb, díszeltesebb, hosszabb pályát befutott emberek irták meg hogy: — Imádd az Istenséget, mert ez a legelső rendszabály, Pythagoras arany verseiben.”

Ezzel lassú almetben tréfás tónusba tereli szavait és estélyt özv. ocsovai Ocsosvzky Vilmosné urnó nevében megnyitónak jelenti ki.

Következett a program második pontja: „Ernani” Arrangé par Charles Doppler, melyet is zongorán Beresztv Margit k. a. és Niemezik Géza ur finom ízléssel, rendkívüli tehnikával, igazi átértett felfogással s valóban művelvezettel adtak elő. (Tapsvihar és újrászás.)

A második pontot követte a harmadik, Bányamester operettből: „Oh ne duzzogj”. Kivonatt Zeller Károlytól és „Tudom, hogy visszhangs majd engemet”. J. Henriquez-től. Előadták: énekhangos Bárándy Klára, zongorán Weisz Fáni k. a.-ok. Mindkettőben igazi tehetség nyilvánult s a mosolygó arcú diletánsok megnyerő és kedves fellépése teljes összhangban volt előadásuk sikerével. (Tapsvihar és újrászás.)

Ezt követte Abrányi Emil „A kis szavoyard” ez. költeményének szavalata. Előadta: Vörös Sarika k. a. A költemény már magában is véve szomorú történetet ígél fel, de oly érzelmenteljesen, banatos hangon s mindennemű affektáció nélkül elmondta, mint a hogy azt Vörös k. a. a maga valójában átérzte, könyeket esalt a hallgatóság szeméből. (Szünni nem akaró tapsvihar.)

Nem kevesebb elismerést aratott a Weisz Fáni k. a. által programmon kívül előadott: „Valse de Concert par Wieniavszky” zenemű mint ötödik pont.

Folytatólag egy „Abránd” következett Beriot Károlytól, melyet hegedűn Puky László, zongorán pedig Niemezik Géza ur adott elő. Mind a ketten remekeltek. Puky ur hegedűjátéka finom klaszikai zene volt, mely egy nemesak klaszikusnak, de még a zenei téren működőnek is valóságos Reményi futanokai reszketelt fülebe. (Szünni nem akaró tapsvihar.)

elmondani szükségesnek tartottam, hadd térjek most magára a programra.

A jótékonyezélu előadást ugy estéli 9 óra tájban a penyőfa lombozattal feldíszített teremben mely esend s feszült figyelem közepette ifj. Kubiss Agost ur jó negyed óraig tartó alkalmi prologia nyitotta meg.

„Tudva azt, hogy hogy egy kilitásba helyezett s már-már küszöbön lévő zenei előadás mellett, — hangzottak a teremben a szölo szavai, — ha ezt nem is született zenei tehetségek tartják kezükben, kik csak oly készséggel hajlanak meg a hallgatóság bírálata előtt, mint a milyen bizonyos természetserű lánpalázzal várják szereplésük pillanatának beköszönését, a prozai előadás háttérbe szorul, nem kívánom hosszabban, csak néhány rövid percze venni igénybe szives igényüket.” (Halljuk! Halljuk!)

Ezután szölo említi, hogy ez immár a 3-ik jótékonyezélu előadás, mely a selmezbányai műkedvelői társaság tagjainak fellépésével s a helyben üdülő fürdővendégek közreműködésével Vihnyén tartatik. Majd abbéli reményének óhaját kifejezést adni, hogy ahogy a műkedvelők első ízben történt fellépése sem erzte hiányt az elismerés kivívásának, bárha ma is, a megelégedéssel távozhatnak a teremből.

Igy szölo tovább: . . . „Sajnos azonban a mai est programja némi változtatással érheti csak el azt a sikert, ha ugyan eléri, a melyet az eddigi esték jól betöltött programjai kivívtak.”

„Szökás volt eddig ugyanis, sőt mondhatnám természetserű, hogy az előadást egy nálammal sokkal hívatottabb és érdemteljesebb egyéniség: özv. ocsovai Ocsosvzky Vilmosné szölo. Markovits Maria urnó, mint a műkedvelői társaság vendöke s lelkes bajnokja, (éjlenzése.) Öt ugyan a szereplők között az alkalommal nem, a hallgatóság soraiiban azonban szerencsénk van üdvözölhetni, nyitotta meg s vezette be hangulatos szavakkal. Beláthatatlan azonban a változatos és szeszélyes sorsnak intéző keze. Elszóltotta oldala mellől azt,

A viszony újabb erősült az egyet és a lap, két kulturális tényező között s hisszük, hogy ez mindig is fennmarad; hisz célunk, törekvésünk azonos.

Ebben a reményben fejezzük be ez igénytelen sorokat, melyek már sokak előtt feledett nehézségekről, a jeles alapítónak utjába állott, de bántulatos kitartással lektizdött nehézségekről emlékeznek meg.

Hogy a fentiekben kívül még sok más akadályal is találkozott a nemes alapító, s a Hiradón kívül egyéb tényező is közreműködött a siker érdekében, és hogy mi csak igénytelen tényezők valának, ezt készséggel ismerjük el.

Különfelek.

— **A Coburg hercegi család a Szitnyán.** Hiteles forrásból értesülünk arról, hogy Coburg Fülöp herceg és neje Lujza kir. hercegnő, valamint Lipót herceg ő fenségeik ma vasárnap a d. e. 10 órákor kezdődő ünnepségen a Szitnyaegyen jelen lesznek.

— **Közgyűlésünkön,** e hó 2-án főispánunk, helyett Szitnyai József polgármesterünk elnökölt, mintán főispán ur ő mellsósága az nap Vihnyére rándult a Coburg hercegi pár fogadására.

— **Esküvő.** Hacker Márton aradi lakos, kereskedő múlt hó 30-án esküdött örök hűséget Gubeső Etelka kisasszonynak az itteni evangélikus templomban. A boldog fogelényt számos ismerőse táviratilag üdvözölte szerencsés egybekelésére. Tartós boldogságot az új párnak! Az esküvő után a pályaudvarba hajtak.

— **Coburg hercegi család Vihnyén.** E hó 2-án d. u. 1/2 órákor érkezett Vihnyére Coburg Fülöp kir. herceg és neje Lujza hercegnő, Lipót herceggel s Dóra hercegisasszonnyal, Gablencz báró kíséretében. A magas vendégeket Rudnay Béla főispánunk, dr. Bolman István kir. tanácsos, fűrdőorvos, Farbak István orsz. képviselőnk és Gorove László ur fogadta az új fűrdőház előtt, melynek zeneművel díszesen feldíszítve tartotta fenn a fűrdőigazgatóság a magas vendégek számára. A terem feldíszített lépcsőzetén két kedves kis leánya Falcione Irén és Helén csinos virágokért adott át Lujza k. h. a.-nakés Dóra h. k.-nak, melyet ő fenségeik kegyesen fogadtak. Majd főispánunk ő mellsósága bemutatta a fenséges vendégek tiszteletére egybegyűlt hölgyeket, kiknek mindegyikével kezelt fogott a kir. hercegnő s mindegyikéhez intézett kérdést, szívesen farsalogva a kedves cserelében, mely magas személye körül alakult. A bemutatottak díszes névsorát a következőkben közöljük: Rudnay Beláné urnő, Farbak Istváné urnő, Berks Leopoldine urnő, Heincz Hugóné

A programjok hetedik pontja ifj. Ábrányi Emil „Valentin hercegnő . . .” című költeményének szavalata volt, melyet is az egész hallgatóságot magával ragadva Rehling Konrád ur odolt elő. (Óriási tapsvihár.)

A játékonvezető estélyt Ujgáh Zsolt zongorakísérete mellett Knoblauch Richárd ur által izlésesbűn-ülzésekben összekeresett s előadott magyar népdalok fejtették be méltóan.

Ujgáh játéka emlékeztető volt a romantikus stílus, mely keresve a brilláns effektusokat a zongorajátékok legmagasabb igényeivel lép fel s mely a „temporabot” az egyéniségnek igen nagy szabadságot enged. Knoblauch Richárd urat pedig nem jellemzhetem találatban, mintha azt mondom róla, hogy úgy bravúrozott, mintha csak egy születte s megtestesült cigány gyönyörködtette volna a hallgatóságot remek játékával. (Folytonosan megújuló tapsvihár és újrázás.)

Végül az estélyt hajnalhasadtig tartó kedélyes táncmulatság követte, a hol a többek között én magam is kiteltem magamért.

Minthogy pedig ugy az estély, mint a táncmulatság a legfényesebben sikerült, nem zárkózhatom el, mely köszönetemet nem fejezi ki a műkedvelői előadás védnökének özv. ocsovai Ocsovszky Vilmosné urnőnek és kedves övének, kiknek ugy a fiatalaság, mint a fűrdővendégek részéről is csak mély tisztelet és szeretetet tolmácsolhatok.

Ezek után pedig legyen szabad magamul kedves szerkesztő ur nagybarbecsűssel, mint ismert vigkedvelő szöske leánya, de azért mégis ismeretlen, csupán csak keresztnevem idejegyzésével tiszteletteljes ajánlanom.

Emma.

Budapest, Lukácsfűrdő 1895. júl. 29.

urnő, Wankovits Lajosné urnő, Gorove Lászlóné urnő, Deseő Dezsőné urnő, özv. Emődy Vinczéné urnő, özv. ocsovai Ocsovszky Vilmosné urnő, Falcione Gusztávné urnő, Major Lászlóné urnő, Wieland Olga k. a., Szenessy Gyuláné urnő, Virág Andorné urnő, Konkoly Marika k. a., Barányi Klárka k. a. — A bemutatások végeztével a hercegi család a sétároléban illő távolban nagy számban egybegyűlt közönségtől üdvözölve a régi fűrdőépület ebédelője előtti árnyas terem ment, a hol a terített asztalnál helyet foglalva, lévai Lakatos Lajos bandájának zenéje mellett láthatólag jól töltötte a délutánt. A menu a következő volt: Carlot leves, Tok ála tartar, Filet de Boeuf körözve, Poulard, francia compot salátával, Buding Turós csusza, Giardinetto, Mocca és különféle jó borok. — Ót óra tájban az alsó parkban tetek sétát a magas vendégek, majd visszatérte az új fűrdőházhoz, ott bucsut vettek főispánunktól, orsz. képviselőnkől, a fűrdőigazgatótól, s fogatukra szálltak s visszatértek Szent-Antalba. Miként utólag is értesülünk, ő fenségeik teljesen meg voltak elégedve eme kirándulásukkal.

— **Turistaegyletünk új elnöke.** A Szitnyaosztály múlt hó 31-én tartott közgyűlésében tündött lelkesedéssel egyhangul Szitnyai József polgármesterünket választotta meg az egyet elnökévé. Az új elnök az ülést vezető Tirts Rezső alelnöknek hozzáintéztet lelkesítő s elismerő szavaira meghatóttan s tartalmas beszédben választott, melyben mintegy programot fejtett ki jövő működését jelezve. A gyűlés több érdemleges ügyet tárgyalta le s az elnök lelkes életével oszlott szét.

— **Tisztelgés Coburg Fülöp herceg Ő Kir. Fenségénél.** F. évi július 30-án Coburg Fülöp herceg Ő Kir. Fenségénél főispánunk vezetésével az ipolyvölgyi vasut érdekletégsi végrehajtó bizottságának küldöttsége tisztelgett, névszerint: Bolgár Endre, hontmegyei alispán, Szitnyai József selmecz-bélabányai polgármester, Ivánka László főltörbirtokos és Dr. Nyári Alfons, korponai járási főszolgabíró. A főispán, a ki ez alkalommal Ő Kir. Fenségével először találkozott, szívesen üdvözölt után a küldöttség tagjait Ő Kir. Fenségének bemutatva s azután a vasuti kérdés tárgyalatát behatóan, mely tárgyalás kapcsán a végrehajtó bizottság Ő Kir. Fenségétől 40000 Ft hozzájárulási pénzüsszeget kért az érdekeltég arányához kepest. Ő Kir. Fensége a tisztelgést nagyon kegyesen fogadta, s biztosította a bizottságot, hogy bár ez idő szerint több vasut ügyében van mint érdekelt fél igénybe véve, az ipolyvölgyi vasut létesítéséhez a maga részéről örömszt hozzájárul, s arra kérte a bizottságot, hogy a szóval előadott előterjesztést mielőbb írásba foglalja s Ő Kir. Fenségénél nyújtsa be, a mikor is ez ügyben Ő Kir. Fensége végleges határozni fog, s magas határozatát közli az érdekletégsi végrehajtó bizottsággal. A tárgyalás után Ő Kir. Fensége a küldöttséget a parkba vezette, a hol annak tagjai a herceggasszony Ő Kir. Fenségének lettek bemutatva, ki által kegyesen fogadtatván, kedélyes társalgás közben ott meg egy órahosszat tartózkodtak.

— **Kitüntetés a tudományért.** Az országos közegészségi egyesület alulirt napon Dr. Tóth Imre főorvos urat (Selmecz-bánya) tiszteletbeli tagjává választotta és ennek bizonyosságul az oklevelet kiadta, kelt Budapest, 1895. febr. 21. Podor elnök, Csapodi István főltörbirtokos, Hagger osztály elnök. A kísérő irat a következő: Tisztelt Uram! Az országos közegészségi egyesület méltatva az Ön érdemét az egészségügy mívelésében, egyszerűsmdn elismerését kívánva kifejezti azért, hogy a Budapesti VIII. nemzetközi egészségügyi és demografiai kongresszus munkálkodását hathatósan támogatta s így annak sikeréhez tevékenyen hozzájárult: Orsz. közgyűlésén 1895. febr. 21-én tiszteletbeli Tagjánul megválasztotta. E kitüntetésről még bővebben szólnék.

— **Szent Antalba** a Coburg hercegi családhoz e hó 3-án d. u. 1 órára ebédre voltak hivatalosok Rudnay Béla főispánunk és Szitnyai József polgármesterünk.

— **Tisztviselők szabadságon.** Városi tisztviselőink közül ez idő szerint Muszka József közzymán négy hétre, Vörös Ferencz tb. főjegyző két hétre nyert szabadságot. Krausz Kálmán rendőrkapitány e hó közepén pedig négy heli fegyvergyakorlatra távozik.

— **Érdekes emlék.** A Coburg hercegi családnak vihnyői kirándulása alkalmával a közönség tisztelgése közben az az érdekes epizód adta elő magát, hogy Coburg Fülöp herceg megpillantván Farbak Istváné orsz. képviselőnké neje ő nagyságának mellűjét, azonnal felismerte abban az antique szépséget s megtekintés végett elkérte néhány pillanatra. A herceg megszemlélés közben szakértelemmel emelte ki az értékes műszépséget s köszönetének kifejezése mellett adta vissza tulajdonosának. A szép kis képről annyit mondhatunk ezúttal, hogy az Farbak-Kürthy Piroska urnő dédatyjá-

nak Radvánszky Jánosnak, Zólyomgye egykori híres alispánjának a mellképe, melyet báró Richelieu előkelő francia tiszt festett s halálából a Radvánszky család-nak ajándékozott, a melynek vendégszerető körében hosszabb időn át mint beteg ápolásban részesült. A kép elefantotsontra festve széles aranykeretben van foglalva. Eredetijét nagy értékű láneczal szép művű tokban Mária Terezia királynőtől kapta Radvánszky alispán s az még most is családi emléket képez utóadainál.

— **A pisztolylövészetben,** melyet az erdészeti akademia e hó 1-én Kisbilyén rendezett, a Coburg hercegi pár is részt vett, élénk érdeklődéssel kísérve a lövéseket. Fülöp herceg és Lujza kir. hercegnő is több lövést tett. — A magas vendégek jól érezték magukat az ünnepen, melynek színhelyéről a kies pályanyóbl csak több órai szórakozás után távoztak.

— **A selmeczbányai kerületi betegséglövő pénztár** igazgatósága jmlut hó 29-én tartott ülésében többek között a beszercebányai kereskedelmi és iparkamara 1894. évi jelentéséből az ugyane pénztárra vonatkozó rész is tárgyalás alá került. Ugyanis e jelentésében a kamara túlsoknak találja a selmeczbányai ker. betegséglövő pénztárnál a mostani kezelési költségeket, s azt állítja, hogy a mit most három hivatalnok végez, arra teendőkre elég volna egy alkalmazni; továbbá felhívja a miniszter figyelmét azon rendellenes körülményre, hogy e pénztárnál az évi bevételek két harmada a hivatalnokok fizetésére megyen, s a tulajdonképeni célra, a betegséglövésekre csak egy harmadát fordíthatja, majd azt mondja, hogy a munkások filléreivel ily könnyelműen banni nem lehet, nem szabad. Az igazgatóság a czafoat elkészítésére egy hat tagból álló bizottságot küldött ki. Kívánsiak vagyunk az eredményre, mert ha a kamara betegséglövő pénztárunkról ily kedvezőtlenül nyilatkozott, a miniszterium csak kétféle módon oldhatja meg a kérdést: vagy az ipolysághoz csatol bennünket, vagy a kezelési költségeket kell, hogy apaszuksgyzi meg tudósítónk. Mi azonban azt hisszük, hogy a bajon másképen is lehet segíteni, és pedig a beiratkozások szaporításával. Van még itt elég oly egyén, a ki beirandó volna, számuk százakra rug, a munkaadók legyenek rajta, hogy ezek is tagjai legyenek a pénztárnak s nem lesz oly feltűnő ez a különbség a bevételek s kiadások között.

— **A szabadban fűrdés ellen** rendőrségünk szigorubb intézkedéseket tett s bár ez eddig is el volt tiltva, ezentul nagyobb szigorral fog eljárni azok ellen, a kik nagy tavainkat szokatlan fűrdés czéljából felkeresni. Ez intézkedésre Urbanszky Károly V. gym. oszt. tanulónak s Kukulik Róbert 14 éves iparos tanoneznak a halálesete szolgáltatott okot, kik közül az előbbi a Roszgrund-tóban, az utóbbi pedig a Klingertárol-tóba full.

— **Szegények segélyezése.** A Paulovics József hodrusbányai r. k. plebanos kezelése alatt álló Desztáz és Vidreye alából ez év első felében 30 hodrusi szegény részesült segélyben, és pedig 25 r. kath. és 5 evang. vallású. A segély összege 1600 forint lett e felében.

— **A rozsz asszony miatt a halálba.** A bankai Jokl Ignátné csak nem rég esküdött örök hűséget férjének, egy fiatal bányásznak, s már is többször megszegette esküjét azzal, hogy a pálnákt jobban szerette férjénél. E miatt aztán a perpatvarnak se vége se hossza nem volt köztük, — jó szó, ültel nem használta s a dolog vége az lett, hogy az asszony két nagy vétket követett el egymásután. Az egyik abból állott, hogy leván magát a sárga földig, haldokolni kezdett, mint ő hitte s papot hivatott, hogy gyónás által lelken könnyítsen. A lelkes megjelent a távoli városrészben s a gonosz asszony a betegségtől képtelen volt a gyónásra. E betegséget, a részegséget a jelenlevők felismervén, az asszony a hatóság előtt kérdőre vonatott s meg lett büntetve és pedig férjével együtt. A másik bűne az volt, hogy a napokban elhagyta az urat. Erre Jokl Ignázt nagyot hőröppintett bujában a szeszöbl s szobájának mertgerenyájára felakasztotta magát.

— **A lövdőderől.** Julius 28-án a lövészet Belházy Gyula díjadása mellett tartatott meg. Eset 760 lövés 620 körepgyűléssel. Lövetett 2 szög és 16 négyes kór. Díjakat nyertek mély lövésre: I. Fiedler Gyula, II. Belházy Gyula, III. Ochtendung Ignázt. A legtöbb találatú díjakat nyertek: I. Szeidel Ágost, II. Benzec Geröly. Négyeskört löttek még: Fiedler Gyula 5, Belházy 1, Ochtendung 3, Benzec 1, Seidel 3, Dessevffy 1.

— **Az ebartókok figyelmébe.** Figyelmeztetjük az ebek tulajdonosait, hogy a kutyaárcazt kiostásának haladójeg tegnap lejárt s így holtbárzót kezdve a kutyapeccer már összefogdossa azon kutyákat, melyeknek nincs új barczájuk.

— **Ált. levelező.** Knorr Alajos által szerkesztett „általános levelező és házi titkar” III-ik javított és bővített kiadásának első füzeté most jelent meg. Egyszerűsmdn értesítjük t. olvasóinkat, hogy az általános levelező és házi titkar harmadik kiadása 15 füzetben hárombeli időszakokban fog megjelenni. Ifj. Nagel Ottó könyvkereskedésben Budapest. Ajánljuk b. ügyelmökre.

Nyilttér.*)

Nyerselyem-Bastruhákra alkalmas kelmekek öltönyökent **10 frt 30 kérért** és jobb fajtaúkat is — valamint **fekete, fehér és színes** selymekkel méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** — sima, kockázott, uszkózt, miniatúrt és damaszott stb. minőségben (ministry 240 fajta) és 2000 különböző színű árnyalatban) szállít; postabér és vámanesen. **Henneberg G.** (es. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 3

Nyilvános felkérés.

Huber József selmecezi városi tornatanító urat nyilvánosan felkérem, hogy úgy szerény személyemet, valamint családomat ezentúl és mindenütt kímélje meg becses társaságától, illetve jelenlététől.

Kelt Selmecebányán 1895. július-hó 30-án

Kremnica Antal.

Öffentliches Ersuchen.

Ich ersuche hiemit öffentlich Herrn Josef Huber, Schennitzer städtischer Turnlehrer, von nun an und überall, so wohl meine Wenigkeit, als auch meine Angehörigen mit seiner werthen Gesellschaft, beziehungsweise Gegenwart zu verschonen.

Schemnitz, den 30. Juli 1895.

Anton Kremnica.

* E rovart alatt közlötteknek sem tartalmáért, sem alakjáért nem felelős a Szerk.

Hirdetések.

Sz.

1895. tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A selmecebányai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Veisz József végrehajtatónak Bogya Mihály és neje Susi végrehajtatás szenedő elleni 66 frt 65 kr tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a selmecezi kir. bíróság területén levő a selmecezi 675. tjkönyvben fekvő, Bogya Mihály és neje Susi tulajdonát bejegyzett a 943 fvt. 231/III. népsors. a. ház és udvarra az árverést 800 friban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895-dik évi augusztus-hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor a selmecezi kir. bíróság tkvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át vagyis 80 fribanát pénzben készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Selmecebányán 1895. aug. 1-én.

A selmecebányai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Heyder kir. jbró.

540 db. merinó birka

(370 db. öreg juh, 70 db 1 éves, 100 db bárány)

a gazdasági üz megváltoztatása czéljából

azonnal eladó.

Coburg hercegi
gazdászati hivatal

1—3

Szent-Antal, Hontmegye.

A felső gyógyszerár balsarkán levő

**bolthelyiség
kiadó.**

Tudakozódhatni a tulajdonosnál.

500 fvt.

500 fvtot adok azon
tűdő hajban

szenvedőnek, a ki a világhírű u. n. **Maltosen-Praeparat**-tól, ha ezt hosszabb ideig élvezi, biztos gyógyulást, vagy legalább enyhülést nem érez. Köhögés, rekedtség, asthma, tüdő- és légesőbéli meghűlés stb. már néhány napi használat után megszűnnek. Ezeren kintű eredményvel használták, miről számos bizonyítványaink vannak. E gyógyszerek árusítása minden államban engedélyezve van és betegek igazolt vagyontalanság esetén ingyen kaphják e praeparatumot. Ára 3 ívegnek 3 fvt. 6 ívegnek: 5 fvt. 12 ívegnek: 9 fvt. **Albert Zenkner, Erfinder der Maltoserpraeparate, Berlin S. O. 26.**

500 fvt.

MACK féle **DUPLA**
— **KEMÉNYÍTŐ**

A leggyorsabb és leggyorsabb mód gallyérok, kézelőket stb. esékly társadással úgy keményíteni, hogy oly szépek, mint ha újak volnának. Kizárólag abban áll, hogy **Mack dupla keményítőjével** keményítjük azokat.

Aki egyszer használta, mindig csak azt alkalmazza. Mindenütt kapható a 10 és 20 krajcáros Cartonokban. Főraktár **Magyarország részére: Föth Gottlieb, Bécsben III. Egidie térszöglet a feltaláló: Mack Henrik, Újra a D.**

Biztos szer, a gallyérok, kézelőket stb. úgy keményíteni, hogy úgy néznek ki mintha újak volnának. — Tekintettel azon követelményekre, melyeknek mai nap a felhőneműnek fényesség és me-revségre nézve meg kell felelni, az egyszerű rizs-keményítőt különféle pótszerek — mint fölt bős, gummi, viasz stb. — hozzáadása által iparkodnak a mosónők javítani, a mi azonban csak gyakorlat és tapasztalat útján érhető el. Ez az oka, hogy sok háztartásban folytonos a rosszul sikerült keményítés miatti panasz. De a keményítés mindenkor biztosan pompásan sikerül, ha **Mack kettős keményítővel** történik, mely megbízható és használatra teljesen elkészített keményítő szer, a mely továbbá a szükséges pótszerek, ugyszintén a fényítésre szolgáló anyagokat kellő arányban tartalmazva, lehetővé teszi, hogy gallyérok, kézelők stb. rövid idő alatt úgy keményíthetők, hogy ujjaknak tűnnek fel.

Első selmecebányai temetkezési vállalat.

A gyász óráiban, midőn a fájdalom amagy is lesújtja a hátramaradt családtagokat, a temetkezési vállalat van hivatva a drága halott temetése rendezésével járó gondoktól az élőköt megmenteni.

E hivatásnak töle telhetőleg igyeckszik az első selmecebányai

temetkezési vállalat

a n. é. közönséggel szemben megfelelni, tisztelettel ajánlván fel szolgáltatást a következő feltételek mellett:

I. osztályu temetés	450 fvt.
II. " "	340 "
III. " "	230 "
IV. " "	100 "
V. " "	75 "
VI. " "	23 fvt.

12 éven aluli gyermekek számára fenti áraknak fele számítottak.

Maradok tisztelettel
Matzán Ferencz.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítási igazgatóság pártfogása alatt*) lévő

„MENTOR“ Ellátási-Vállalat

BUDAPEST, KEREPESI-UT 22. SZ.

az ezredéves országos kiállítást látogatók számára kibocsájt 42 frt értékben 1 frt heti, vagy 4 frt 20 kr. havi befizetés mellett

„Ellátási könyvecskéket“

szoba-, étkezés-, közlekedés-, kiállítás- és sokszorosítási-szelvényeket, 1 kiállítási tombolejgyet, végül egy 2000 koronás balesetbiztosítási bázrát tartalmaznak.

Egy ilyen könyvecskét, (2 személy is használhat, 4-4 napra, ha 6 frt 50 krral pótolva lesz). — Előfizetéseket csakis korlátolt számban (az első részlet be-küldése mellett) már most elfogadnak, valamint bővebb felvilágosítással szolgálnak:

A Budapest-Erzsbétyvárosi Bank — A „Mentor“ Ellátási-Vállalat.

DrMorzsányiKároly
országgy. képv. mint t. elnök

Ehrlich G. Gusztáv
főv. biz. tag; gyáros, mint elnök

Rózsá Lajos
igazgató.

Hegedűs Dániel
titkár

Takács Zsigmond
az első m. ált. bizt. társaság
közp. felügyelője

Stadler Károly
főv. biz. tag, ház- és szálloda-
tulajdonos.

Selmecebányai képviselőség: ifj. MARSCHALKO GYULA urnál.

Prospectust kívánatra ingyen és bérmentve.